

***Bilal Abessinialainen - Yksi valo, monia
värejä***

Islamin näkökulma rasismiin

الإسلام ومكافحة التمييز العنصري

قصة الصحابي الجليل بلال بن رباح رضي الله عنه باللغة الفنلندية

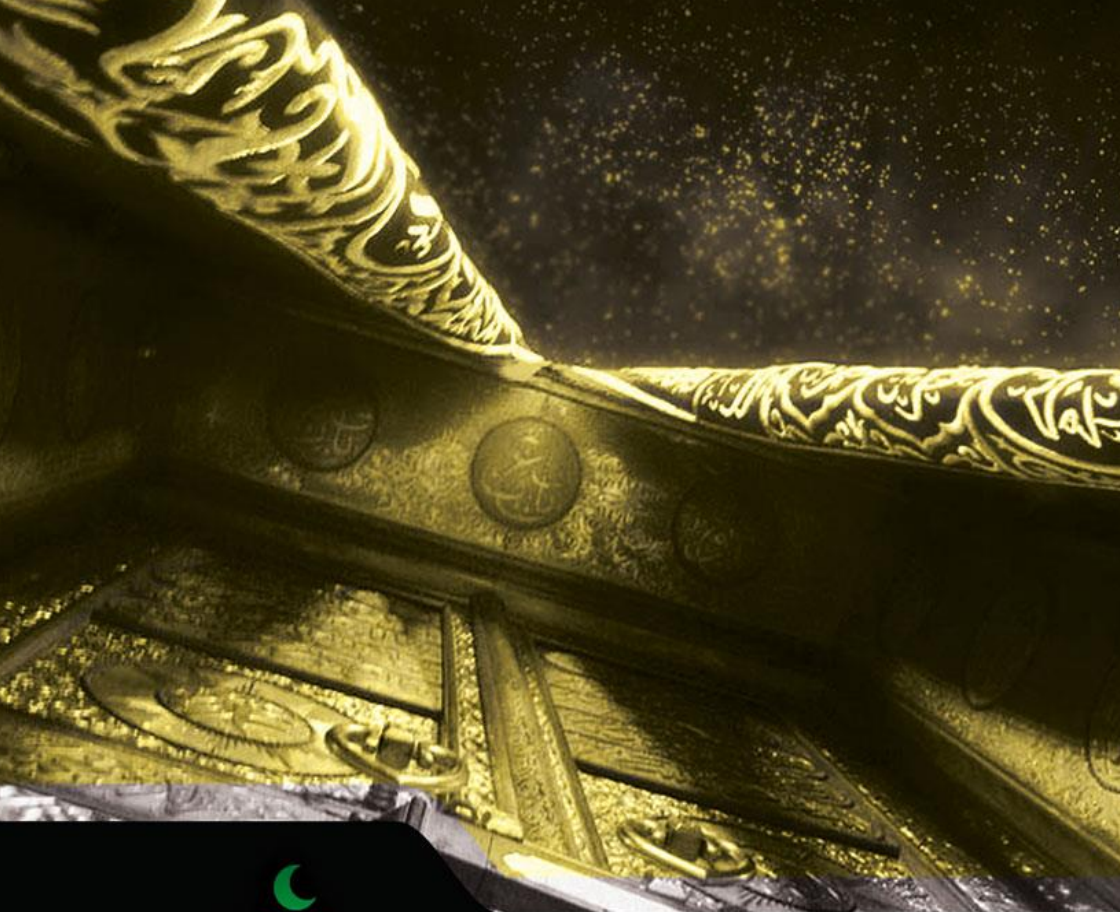
Kirjoittanut:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Al-Sheha

Kääntänyt Suomeksi:

European Islamic Research Center (EIRC)

& Muslim Association of Finland and Baltic Countries

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Sisällys

Esittely

Luku 1: Muut yhteisöt

Luku 2: Tasa-arvo islamissa

Luku 3: Tasa-arvo ihmisten välillä

Luku 4: Rasismia ei hyväksytä

Luku 5: Bilal Abessinialaisen tarina

Lopuksi

Esittely

Tietämättömyyteen ja anarkiaan perustuvat yhteiskunnat on tuomittu epäonnistumaan. Se tulee entistä ilmeisemmäksi, kun ihmisten moraalit on retuperällä ja rotujen väliset jännitteet kiristyvät. Tällaisessa yhteiskunnassa vahvat alistavat heikkoja ja rikkaat riistävät köyhiä. Tällaisissa olosuhteissa Profeetta Muhammad (rh)1 tuli tuomaan ihmiskunnalle islamin viestiä. 2 Se levisi nopeasti. Ensin monet torjuivat sen ja yrittivät parhaansa estää sitä leviämästä. Sortajat tiesivät vallan hyvin, että se tarkoitti heidän valtakautensa loppua. Islamissa Jumalan viesti vapauttaa sielun ja mielen orjuudesta kellekään ihmiselle.

Yksi islamin viestin keskeisistä piirteistä on, että se kääsee ihmisten tavoitella koulutusta ja sysätä syrjään kaikki moraalittomat teot. Rodulla perusteltava paremmuus - kaikissa muodoissaan - sai loppunsa, sillä kaikki ihmiset ovat samanarvoisia Jumalan edessä. Islamin mukaan toinen ei ole toista parempi värinsä, rotunsa tai etnisen taustansa perusteella; paremmaksi tullaan vain hurskauden kautta. Se, joka enemmän pelkää Jumalaa, on Jumalalle rakkaampi.

Luku 1: Muut yhteiskunnat

Muslimi vastustaa jyrkästi kaikkea sortoa, moraalitonta käytöstä ja tietämättömyyttä. Islam hävittää väriin ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän. Nämä sosiaaliset sairaudet olivat hyvin tavallisia esi-islamilaaisessa *Mekassa*, kuten ne ovat nykypäivän lännessä.

Ennen islamin tuloa ihmiset palvoivat kivistä ja puusta veistettyjä epäjumalankuvia. Orjien pitäminen oli varsin tavallista - näännyttää taloudellisesti ja fyysisesti omaa veljeä ihmisyydessä. Profeetta (rh) teki selväksi, ettei kukaan ole toista parempi; kaikki ovat samanarvoisia Jumalan edessä. Profeetta (rh) sanoi:

“Oi, ihmiset! Totisesti, Jumalanne on yksi, isänne on yksi, eikä arabi ole ei-arabia parempi, eikä ei-arabi arabia parempi. Punertavaihoinen ei ole mustaihoista parempi, eikä mustaihoinen punertavaihoista parempi.” (Ahmed)

Intian brahmaanit

Intialaisten brahmaanien kirjoituksissa kerrotaan selvästi kastijärjestelmästä, jossa toisia ihmisiä pidetään parempina kuin toisia. Heidän mukaansa Brahma loi brahmaani-ihmiset suustaan. *Kshatriyat* hän loi käsivarresta, *Vaishyat* reidestään ja *Shudrat* jalastaan. Järjestelmän huipulla ovat *brahmaanit* ja pohjalla *shudrat*. Heidän kirjoitustensa mukaan: **“Herra antoi *shudralle* vain yhden tehtävän: *palvella nöyrästi kolmea muuta kastia.*”**

Muinainen Kreikka ja Rooma

Muinaisen Kreikan ja Rooman aateliset uskoivat, että heidät oli luotu materiasta toisin kuin muu luomakunta, jota he kutsuivat “barbaareksi”.³ Aristoteles puhui barbaareista hyvin jyrkkään sävyyn, sanoen: **“Barbaarin ja orjan luonto on yksi ja sama.”**⁴

Hän sanoi myös: **“Alemmat eläimet eivät voi edes ymmärtää luonnonlakeja; ne tottelevat vaistojaan. Luonto haluaisi tehdä vapaan miehen ja orjan kehosta erilaisen, toisesta vahvan nöyristelevälle työlle, toisesta suoraselkäisen ja joskin hyödyttömän sellaiselle palvelustyölle, niin hyödyllisen poliittiselle elämälle niin sodassa kuin rauhassa. Ja epäilemättä, jos ihmiset poikkeaisivat toisistaan pelkällä kehojen rakenteellaan niin paljon kuin Jumalan kuvapatsaat ihmisistä, kaikki näkisivät, että huonomman luokan pitäisi olla parempien orjia.”**⁵

Juutalaiset ja kristityt

Ennen islamin tuloa juutalaiset ja kristityt pitivät itseään Jumalan valittuna kansana. He uskoivat olevansa erityisiä. He kutsuivat kaikkia muita nimellä “*ger toshav*”⁶, olivatpa nämä ateisteja tai muita ei-uskovia. He väittivät olevansa ainoita, jotka ansaitsivat tulla palveluiksi, joten he sortivat muita kansoja. Allah tekee tämän selväksi Koraanissa:

“Niiden keskuudessa, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, on sellaisia, että jos uskot heille säilytettäväksi suuren määrän kultaa, he palauttavat sen sinulle, ja heidän keskuudessaan on sellaisiakin, jotka, jos uskot heille denaarin, eivät palauta sitä sinulle, ellet sitä vaatimalla vaadi. Näin on siksi, että he sanovat: »Meillä ei ole mitään velvollisuuksia tietämättömiä (pakanoita) kohtaan».⁷ Noin he kieräilevät Jumalaan vedoten ja tietävät sen itse.” (3:75)

Tulkitsija Ibn Kathir sanoi: **“He hylkäsivät totuuden, kun väittivät: ‘Emme tee uskonnossamme syntiä käyttäessämme tietämättömien omaisuutta, jotka olivat arabeja. Jumala on tehnyt sen meille lailliseksi.”**

Jotkut varhaisista monoteisteista väheksyivät kaikkia muita kansoja ja pitivät heitä alempiarvoisina. He halusivat orjuuttaa koko muuta ihmiskuntaa. Allah kuvailee heidän luonnettaan ja samalla kertoo, että kaikki ihmiset ovat samanarvoisia. Hän sanoo:

“Juutalaiset ja kristityt väittävät: »Me olemme Jumalan poikia ja lempilapsia.» Sano: »Miksi Hän sitten kurittaa teitä syntienne tähden? Ei, te olette vain Hänen luomiaan kuolevaisia. Hän armahtaa, ketä Hän tahtoo, ja Hän kurittaa, ketä tahtoo. Jumalan on yliherruus taivaassa ja maan päällä ja niiden välillä, Hän on määränpää.»” (5:18)

Arabit

Arabit uskoivat samoin ja pitivät itseään muita parempina. He jaottelivat ihmiset arabeihin sekä ei-arabeihin, joita pitivät arvottomina. Profeetta (rh) teki selväksi, että heidän ajattelutapansa oli väärä. Hän sanoi Seuralaisilleen:

“Ei ole sopivaa sanoa, että minä (ts. Profeetta Muhammad) olen parempi kuin (Profeetta Joonas) Yunus bin Mat’ta.”
(Bukhari)

Profeetan sanat avasivat niin arabien kuin muidenkin kansojen silmät sille, miten kunnioittaa muita. Seuralainen, Ibn Umar, olkoon Allah häneen tyytyväinen, kertoi Profeetan (rh) sanoneen:

“Näin unessani monien mustien lampaiden kokoontuvan yhteen valkoisten kanssa. Häneltä kysyttiin: ‘Mikä on

tämän unen tulkita, oi, Allahin profeetta?’ Hän sanoi: ‘**Ei-arabit jakavat Deeninne⁸ ja sukulinjanne.**’ Seuralaiset huudahtivat: ‘**Ei-arabit!**’ Profeetta (rh) sanoi sitten: “**Jos Iman (usko) olisi sidottu tähteen, sen olisivat lunastaneet ei-arabit.**” (Haakim)

Ihmisillä on monia erilaisia etnisiä taustoja ja heillä on kullakin oma yksilöllinen moraalinsa. Jokaisella ihmisellä on yksilölliset piirteensä ja täydellisyys kuuluu yksin Kaikkivaltiaalle Jumalalle. Epätäydellisyys on ihmisen luontainen ominaisuus, paitsi profeetoilla ja lähettiläillä, sillä he välittivät Jumalan viestin kansoilleen täydellisesti. Islamin viestillä oli valtaisa vaikutus ihmiskuntaan siten että he alkoivat kohdella toisiaan kunnioituksella.

Al-Mustourad al-Qurashi (oAht)⁹ sanoi, kun olin Amr bin al-Aasin (oAht) kanssa

Kerroin hänelle, että kuulin Profeetan (rh) sanovan: “**Viimeinen tunti ei tule ennen kuin roomalaiset ovat enemmistö.**” Amr (oAht) sanoi: “**Jos näin on, se johtuu siitä, että he (roomalaiset) ovat armollisia luonteeltaan. Kun kärsimys kohtaa heitä, he ovat nopeimpia toipumaan. He seisovat yhdessä ja taistelevat rajusti. He ovat hyviä orvoille, köyhille, heikoille, eivätkä hyväksy vääryyttä johtajiltaan.**” (Muslim)

Allahin lähettiläs (rh) lähetettiin hävittämään yhteiskuntaan juurtunut kastijärjestelmä. Hänet lähetettiin vapauttamaan ihmiskunta alamaisuudesta ihmisille ja saamaan heidät palvomaan yksin Jumalaa.

Luku 2: Tasa-arvo islamissa

Johtajat ja heidän alamaisensa ovat kaikki tasa-arvoisia Allahin edessä. Riippumatta eroista ihmisten välillä, islamissa jokainen muslimi on toisen muslimin veli. Musta ja valkoinen, arabi ja ei-arabi, ovat kaikki yhtä. Allah sanoo:

“Ihmiset, pitäkää kunniaa Herraanne¹⁰, joka on teidät luonut yhdestä hengestä ja hänestä luonut hänen puolisonsa ja näistä molemmista antanut lukuisain miesten ja naisten levitä maailmaan. Pitäkää kunniaa Jumalaa, jonka nimessä toinen toiseltanne anotte ja vaaditte¹¹; myöskin kunnioittakaa verisiteitä (niitä kohtuja, jotka ovat kantaneet teidät)¹². Katso, Jumala valvoo¹³ ja vartioi teidän elämäännne.” (4:1)

Kaikkien ihmisten alkuperä on heidän isänsä, Adam (rh). Kun kristityt kutsuivat Marian poikaa Jeesusta Jumalan pojaksi, ylistetty Allah sanoi:

“Katso, Jeesus on Jumalan edessä 14 samankaltainen kuin Aadam; Hän loi hänet (Aadamin) maan tomusta, sitten Hän sanoi hänelle: »Ole!» ja hän oli (elävä sielu).” (3:59)

Allah, Ylistetty, sanoo myös:

“Eräs Hänen merkeistään on se, että Hän on luonut teidät tomusta, ja katso, sitten teistä on tullut kautta maan levinyt ihmissuku.” (30:20)

Kaikki ihmiset ovat saaneet alkunsa yhdestä isästä ja yhdestä äidistä, Adamista ja Eevasta. Siksi kukaan ei voi rotunsa perusteella olla toista parempi. Ihmisten ei ole mitään syytä kulkea nokka pystyssä ja rehennellä tai väheksyä ja pilkata, tai mikä vielä pahempaa, pitää ketään orjana. Allahin lähettiläs (rh) sanoi:

“Allah on ottanut pois *jahiliyan* ajan (esi-islamalainen aika) tavat. Yksi on olla leuhkimatta sillä, keitä omat isät olivat. Kaikki ihmiset ovat Adamista ja Adam luotiin mullasta (maasta).” (Ahmed)

Allah, Ylistetty, sanoo vielä:

“Koko ihmiskunta oli yksi ainoa yhteisö, mutta he tulivat erimielisiksi, ja ellei Herran sana¹⁵ olisi edeltä käynyt, olisi asia, josta he kiistelivät, ratkaistu välien selvityksellä.” (10:19)

Kun ihmiskunta kasvoi, he levittäytyivät ympäri maata ja alkoivat luonnollisesti puhua eri kieliä ja kulttuureja muodostui ja ihonvärit muuttuivat. Näiden erojen pohjalta ideologiat asteittain muuttuivat ja ajoittain heidän uskonnolliset vakaumuksensa olivat teennäisiä. Allah lähetti profeetat ja lähettäjä johdattamaan ihmiskunnan uskomaan jälleen Allahin ykseyteen. Hän, Ylistetty, sanoo:

“Totisesti olemme kutsunut jokaisen kansan keskuudesta lähettäjä näin lausumaan: »Palvelkaa Jumalaa ja välttääkää *syntisiä*.»¹⁶ Jotkut ovat Jumalan johdattamia ja toiset ovat kulkeneet harhaan. Jatkakaa siis vaellustanne maan päällä ja katsokaa, millaisen lopun saavat ne, jotka sepittävät valheita.” (16:36)

Islam ei tuomitse ihmistä hänen ulkokuorensa perusteella. Profeetta (rh) sanoi: **“Takkutukkainen, tomunvärinen henkilö, jota ihmiset eivät pidä paljon minään, voi olla niin rakas Allahille, että jos hän vannoi valan Allahin kautta, Allah täyttäisi sen.” (Haakim)**

Profeetta (rh) sanoi niistä, jotka alentavat toisia rodun, värin, kielen ja kulttuurin perusteella:

“Allah loi Adamin (rh) kauhallisesta maata, jota otettiin kaikista Maan osista. Adamin pojat tulivat esiin kantaen

merkkejä eri lähteistä tulleesta maasta; heitä on punaihoisia, valkoihoisia, mustia ja keltaisia. Heissä on luonteeltaan hyviä ja pahoja.” (Ibn Hibban)

Kaikki ihmiset, katsomatta ihonväriin, kieleen tai kansallisuuteen, ovat tasa-arvoisia Allahin edessä. Allah, Ylistetty, sanoo:

“Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidät miehestä ja naisesta ja jakanut teidät heimoihin ja sukuihin, jotta tuntisitte toinen toisenne. Arvokkain teistä Jumalan tykönä on se, joka parhaiten pitää huolen velvollisuudestaan.17 Jumala on totisesti tietävä, tajuava.” (49:13)

Profeetta (rh) sanoi:

“Teistä kenenkään ei pidä hävetä sukujuuriaan. Te olette kaikki Adamin poikia, ketään ei suosita yli toisen, ja kunnianarvoisin Allahin edessä on uskonnollisin ja ne, jotka tekevät hyviä töitä.” (Ahmed)

Allah on jakanut meidät kansoihin ja heimoihin, ketään ei suosita yli toisen; mikään rotu ei ole toista parempi. Hän on tehnyt teistä tällaisia, jotta tutustuisitte toisiinne. Allah, Ylistetty, sanoo:

“Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekä maalla että merellä. Ja olemme varustanut heidät puhtaalla ravinnolla sekä asettanut heidät useimpien muitten luotujen yläpuolelle.” (17:70)

Tämä kunnia-asema kuuluu koko ihmiskunnalle. Mikään rotu tai ryhmä ei ole etusijalla.

Allah, Ylistetty, sanoo:

“Hän se on asettanut teidät sijaisiksi maan päälle ja kohottanut jotkut teistä useita asteita toisten yläpuolelle

koetellakseen teitä sen suhteen, mitä on teille antanut. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta Hän on totisesti myös anteeksiantava ja laupias.” (6:165)

Luku 3: Tasa-arvo ihmisten välillä

Kaikki ihmiset on luotu palvomaan yksin Allahia ja elämään tällä maapallolla ja ansaitsemaan elantonsa. Allah on laittanut ihmiset eri sosiaalisille tasoille, jotta he hyötyisivät toisistaan elannon ansaitsemisen suhteen. Allah, Ylistetty sanoo:

“Jakelevatko he Herrasi armoa? Me jaamme heille elantonsa maallisessa elämässä ja Me olemme korottanut heistä muutamia arvossa toisten yläpuolelle, jotta toiset eläisivät toisille alamaisina, mutta Herrasi armo on parempi kuin se, mitä he kokoavat.” (43:32)

Tähän perustuen kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia seuraavissa asioissa:

a. ***Yleisten oikeuksien suojeleminen riippumatta rodusta, etnisestä taustasta tai ihonväristä.*** Kaikkien ihmisten tulee voida nauttia vapaudesta, kuten uskonto opettaa. Tällä vapaudella ei ole mitään tekemistä eläimellisten himojen kanssa.

Kun ihminen toteuttaa kaikki alhaiset himonsa, hän itseasiassa laskee itsensä eläinten tasolle, ellei jopa huonommaksi!

b. ***Ihmiset ovat tasa-arvoisia lain edessä.*** Etninen tausta, väri tai sukupuoli ei siitä muuta. Allah sanoo: **“Teidän, jotka uskotte, ei ole lupa ottaa (edesmenneiden sukulaistenne) naisilta, vastoin heidän tahtoaan¹⁸, heidän perintöään, eikä estää heitä menemästä naimisiin toisen kanssa, ottaaksenne heiltä takaisin osan siitä, minkä olette heille antaneet¹⁹, paitsi jos he syyllistyvät ilmeiseen huoruuteen; vaan kohdelkaa heitä hyväntahtoisesti. Jos tunnette vastenmielisyyttä heitä kohtaan, niin voi olla, että vastenmielisyytenne kohdistuukin sellaiseen henkilöön, johon Jumala on kätkenyt paljon hyvää.”** (4:19)

Profeetta (rh) sanoi: **“Oi, ihmiset, yksi asia, joka tuhosi edellisiä kansoja oli, että kun rikas varasti, he jättivät hänet rauhaan, mutta kun köyhä varasti, he varmistivat saavansa häneltä täydet oikeutensa. Kautta Allahin, jos Fatimah, Muhammadin tytär varastaisi, katkaisin hänen kätensä yhtä lailla.”** (Muslim)

c. Ihmiset ovat tasa-arvoisia velvollisuuksien, palkintojen ja rangaistusten suhteen.

Allah, Ylistetty sanoo: **“Silloin se, joka on tehnyt hyvää hiukkasenkin verran, on sen näkevä, ja se, joka on tehnyt pahaa hiukkasenkin verran, saa sen havaita.”** (99:7-8)

d. Ihmiset ovat tasa-arvoisia kunniassa. Ketään ei saa vahingoittaa värin, sukupuolen tai uskonnon perusteella. Allah, Ylistetty, sanoo:

“Älkää häväiskö niitä, joita he rukoilevat Jumalan rinnalla, jotteivät he kiivaudessaan ja ymmärtämättömyydessään häväisisi Jumalaa. Niin olemme jokaiselle kansalle kaunistanut heidän tekonsa; onhan heidän senjälkeen palattava Herransa luo, ja Hän on julistava heille, mitä he ovat tehneet.” (6:108)

e. Ihmiset ovat tasa-arvoisia verensä ja omaisuutensa koskemattomuuden suhteen.

Profeetta (rh) sanoi: **“Totisesti verenne, omaisuutenne ja kunnianne ovat loukkaamattomia, kuten tämä päivä on loukkaamaton, kuten tämä kuukausi on loukkaamaton, kuten tämä kaupunki on loukkaamaton. Paikallaolijat kertokoon tämä niille, jotka eivät ole paikalla.”** (Bukhari)

f. Ihmiset ovat tasa-arvoisia julkista virkaa tavoitellessa.

On sanottu: **“Se, joka käyttää yksilöä ja määrää hänet yli ryhmän ja ryhmässä on muita asemaan oikeutetumpia, hän**

on totisesti ollut petollinen Allahia, Lähettilästä (rh) ja uskovia kohtaan.” (Haakim)

Adi bin Amira al-Kindi sanoi: “Kuulin Allahin lähettilään (rh) sanovan: **‘Kun joku teistä nimetään valta-asemaan ja hän piilottaa meiltä neulan tai jotain sitä pienemmän, sitä pidetään (julkisten varojen) väärinkäyttönä ja häneltä vaaditaan sitä Tilinteon päivänä.’**”

Adi (oAht) sano: “Tummaihoineen mies ansarista nousi seisomaan ja sanoi: ‘Oi, Allahin lähettiläs, ota takaisin tehtävä, jonka olet antanut minulle.’ Hän sanoi: ‘Mitä sinulle on tapahtunut?’ Tämä sanoi: ‘Kuulin, mitä sanoit!’ Hän (rh) sanoi: **‘Sanon, että (jopa) nyt, se, jonka olemme nimenneet valta-asemaan, hänen tulee tuoda kaikki, olipa se suurta tai pientä, ja hän saa ottaa kaiken, minkä hänelle annamme, ja hänen ei pidä ottaa sellaista, mitä hänelle ei anneta.’**” (Muslim)

Profeetta (rh) piti luottamuksen menettämistä merkinä yhteiskunnan loppumisesta ja se on merkki siitä, että Viimeinen tunti on lähellä.

Abu Huraira (oAht) sanoi: **“Kun Profeetta oli istumassa kokouksessa opettamassa ihmisiä, beduiini tuli hänen luokseen ja sanoi: ‘Milloin Viimeinen tunti tulee?’ Profeetta jatkoi puhumista ihmisille ja lopetettuaan häneltä kysyttiin: ‘Missä on se, joka puhui Tunnista?’ Beduiini sanoi: ‘Täällä minä olen, oi, Allahin lähettiläs!’ Profeetta, Allah häntä ylistäköön, sanoi: ‘Kun luottamus on mennyt, Viimeinen tunti on tulossa.’ Hän kysyi: ‘Miten se menee?’ Hän sanoi: ‘Kun julkiset asiat laitetaan sellaisten ihmisten vastuulle, jotka eivät ole vastuussa, odota Tunnin tuloa!’”** (Bukhari)

g. Ihmiset ovat tasa-arvoisia Luojan suomien antimien käytössä.

Allah, Ylistetty, sanoo: **“Oi ihmiset, syökää kaikkea maan päällä, mikä on sallittua ja hyvää, älkääkä seuratko saatanan jälkiä. Hän on totisesti teidän leppymätön vihollisenne.”** (2:168)

h. Ihmiset ovat tasa-arvoisia yksin Allahin palvonnassa. Kaikki ovat Allahin orjia riippumatta rodusta, etnisestä taustasta, ihonväristä tai kielestä. Allah, Ylistetty sanoi: **“Oi, ihmiset, palvelkaa Herraanne, joka on luonut sekä teidät että ne, jotka ovat eläneet ennen teitä, jotta pelastuisitte pahasta!”** (2:21)

Islaminusko on tullut hävittämään kaikki rasismin muodot. Persian kansan vapautettu orja Abu Uqbah kertoi: “Taistelisin Profeetan (rh) kanssa Uhudin taistelussa ja iskin polyteistia ja huusin hänelle: ‘Ota tämä minulta ja minä olen Persian poika!’ Allahin lähettiläs (rh) kääntyi minuun ja sanoi: **‘Sinun pitäisi sanoa: ota tämä minulta ja minä olen Ansarin poika.’**” (Abu Dawood)

Profeetta (rh) kehotti häntä identifioitumaan *ansariksi*, se oli lähempänä hänen sydäntään kuin kutsua itseään “persialaiseksi”. Vaikka Seuralainen tosiaan oli persialainen, Profeetalle (rh) oli hyvin tärkeää, että rakkaus ja viha ja liittolaisuus perustuvat islaminuskoon, eikä rodulla ole siinä mitään sijaa.

Profeetta (rh) osoitti suurta rakkautta ja kiintymystä abessinialaista Bilalia ja Suhaib Roomalaista kohtaan. Hän jopa sanoi Bilalin olevan *Jannan* (Taivaallinen asuinpaikka) ihmisiä. 20 Hän toi ilouutisia *Jannasta* Abdullah bin Salamille, joka oli islamiin kääntynyt juutalainen.

Näemme myös, ettei Profeetta (rh) ollut neuvoton; kun hänen omat sukulaisensa eivät uskoneet, hän otti heihin etäisyyttä. Kun hänen setänsä Abu Lahabia osoitti avointa vihamielisyyttä

Profeetta Muhammadia (rh) kohtaan, seuraava luku paljastettin hänestä:

“Tuhon omat ovat Abu Lahabin molemmat kädet, ja tuho perii hänet itsensä. Hänen rikkautensa ja ansionsa eivät häntä vähääkään hyödytä. Pian hän kärventyy tulen liekeissä, ja samoin hänen vaimonsa, parjaaja, jonka kaulaan on heitetty tiukasti punottu köysi.” (Luku 111)

Abu Lahab oli erittäin arvostettu heimossaan ja jalosukuinen.

Koraani kertoo meille myös Viisaasta Luqmanista. Hän oli afrikkalainen, jolla oli suurta viisautta. Kokonainen luku Koraanissa on nimetty hänen mukaansa. Siinä kerrotaan hänen hyveistään ja ansioistaan. Koraanissa on muitakin lukuja, jotka on nimetty profeettojen ja lähettiläiden mukaan, kute Nooa ja Abraham, perheiden, kuten Imranin perhe, Maria, Joosef, Joono ja Muhammad, muiden muassa. Muslimit lausuvat näitä lukuja rukouksissaan. Tämä vahvistaa sen, että olemme kaikki tasa-arvoisia Allahin edessä.

Profeetta (rh) kertoi hurskaasta kuninkaasta, joka asui Abessiniassa, Neguksessa. Profeetta (rh) sanoi: “Hän ei ole tehnyt vääryyttä kellekään.” Kun hän kuoli, Profeetta (rh) rukoili hänen puolestaan. Jotkut sanoivat: “Rukoilemmeko abessinialaiselle?” Tällöin paljastettiin Allahin sanat:

“Katso, Pyhän kirjan omaavien joukossa on sellaisia, jotka uskovat Jumalaan, siihen, mikä on ilmoitettu teille ja mikä on ilmoitettu heille, jotka nöyrtyvät Jumalan edessä eivätkä vaihda Jumalan tunnusmerkkejä mitättömän arvoihin. Nämä totisesti saavat palkkansa Herralta; Jumala on nopea tekemään tiliä.” (3:198-199)

Profeetta (rh) sanoi: “Pyytäkää Allahia antamaan anteeksi veljellenne” ja nousi seisomaan Seuralaisten kanssa ja rukoili tälle ja sanoi “Allah akbar” neljä kertaa. (Bukhari)

Islamissa tasa-arvo ei ole vain teoriaa, jota ei sovellettaisi. Profeetta (rh) toteutti käytännön elämässä kaikkea, mistä saarnasi. Profeetta (rh) sanoi al-Hasanista ja Osama b. Zaidista, joka oli tummaihoisen: **“Oi, Allah, rakasta heitä, sillä minä rakastan heitä.”** 21 Profeetan (rh) vaimo A’ishah sanoi: “Ei ole sopivaa olla pitämättä Osamasta, sillä kuulin Allahin lähettilään (rh) sanovan: **‘Se, joka rakastaa Allahia ja Hänen lähettilästään, rakastakoon Osamaa.’**” (Muslim)

Profeetta (rh) määräsi Osaman johtamaan Roomaan hyökkäävää armeijaa. Hänen kommennuksessaan oli kosolti Seuralaisia. Jotkut heistä puhelivat, että heistä Osama oli sopimaton johtamaan armeijaa. Kun Profeetta (rh) kuuli tästä, hän sanoi ihmisille: **“Jos puhutte hänestä pahaa, olette puhuneet pahaa hänen isästään ennen häntä. Hän on totisesti pätevä tähän tehtävään ja hän on ihmisistä minulle rakkain.”** (Hyväksyty) 22

Ennen kuin retkikunta lähti matkaan, Profeetta (rh) kuoli, ja kun he olivat valmiita lähtemään, Umar tuli kalifiksi nimetyn Abu Bakrin luo ja kertoi tälle ihmisten huolista. Hän sanoi: “Joidenkin Seuralaisten mielestä retkikunnan johtajaksi pitäisi saada joku vanhempi ja taitavampi.” Siihen Abu Bakr sanoi: “Äitisi sinut menettäköön, oi, Umar! Profeetta (rh) määräsi hänet ja haluat minun poistavan hänet? Kautta Allahin, oi, Umar, jos villieläimet tulisivat syömään minut, lähettäisin armeijan silti Osama sen johdossa.”

Nuori komentaja otti joukkonsa ja Abu Bakr käveli Osaman vieressä. Hänestä tuntui epämukavalta ja hän sanoi: “Oi, muslimien kalifi! Joko ratsastat vierelläni tai minä tulen alas kävelemään kanssasi!” Abu Bakr sanoi: “Kautta Allahin, et tule alas, enkä minä ratsasta, mitä vikaa siinä on, jos jalkani pölyttyvät Allahin tähden!” Sitten hän sai Osamalta luvan jättää Umar jälkeen kanssaan huolehtimaan Medinan asioista.

Profeetta (rh) oli kaikista kunnianarvoisin sukujuurten suhteen, samoin hänen heimonsa oli kunnianarvoinen. Silti Profeetta (rh) sanoi seuralaisilleen:

“Älkää ylistäkö minua ylitsevuotavasti niin kuin kristityt Jeesusta, Marian poikaa. Minä olen vain Allahin orja ja Hänen lähettiläänsä.” (Bukhari)

Profeetta (rh) näytti Osaman sukulaiselleen Zainabille, Jahshin tyttärelle. Profeetta (rh) sanoi:

“Jos joku haluaa mennä naimisiin ja olette tyytyväisiä hänen tapoihinsa ja uskontoonsa, antakaa hänen mennä naimisiin; jos ette, maassa tulee olemaan paljon pahaa ja korruptiota.” (Tirmidhi)

Hän (rh) kyseli aina seuralaisistaan. Abu Hurairah sanoi, että oli muuan musta nainen, joka siivosi moskeijaa. Profeetta (rh) kyseli sitten hänestä ja sai kuulla, että nainen oli kuollut. Profeetta (rh) sanoi ihmisille: **“Teidän olisi pitänyt kertoa minulle!”** He vähätelivät sen henkilön asioita, ajatellen, ettei hän ollut niin tärkeä. Profeetta (rh) sanoi: **“Näyttäkää minulle hauta!”** Se näytettiin hänelle ja hän rukoili siellä naisen puolesta. (Bukhari)

Profeetta (rh) antoi paljon lahjoja. Hakeem b. Hizaam sanoi: **“Muhammad (rh) oli minulle kaikista ihmisistä rakkain ennen islamin tuloa. Kun hänestä tuli profeetta ja hän lähti Medinaan, löytyi *Dhi Yazenille*²³ kuuluva 50 dirhamin arvoinen vaate, joten ostin sen lahjaksi Profeetalle (rh), mutta Profeetta (rh) kieltäytyi ottamasta sitä vastaan ja sanoi: ‘Emme ota lahjoja polyteisteilta. Jos he välttämättä haluavat jotain antaa, otamme vain maksettuaamme siitä.’”** (Haakim)

Kun Profeetta (rh) tuli Medinaan, Hakeem b. Hizaam näki hänen pitävän sitä yllään. Profeetta (rh) antoi sen sitten

Osamalle, ja nähdessään sen Osaman yllä, Hakeem sanoi: “Pidätkö sinä *Dhi Yazenin* vaatetta?” Hän sanoi: “Minä olen parempi kuin *Dhi Yazen* ja minun isäni ja äitini ovat parempia kuin hänen isänsä ja äitinsä!”

Totisesti islam sai hänet ajattelemaan näin. Jokainen muslimi ymmärtää, että he ovat kaikki samanarvoisia Allahin edessä riippumatta ihonväristä, kielestä tai etnisestä taustasta.

Luku 4: Rasismia ei hyväksytä

Profeetta (rh) puhui seuralaisilleen, vitsaili heidän kanssaan ja kuunteli heidän tarpeitaan. Hän korjasi kaikki virheet, joita näki heidän tekevän, etenkin rotuun liittyvät. Abu Huraira sanoi: “Kaksi ihmistä kirosivat toisiaan ja toinen ivasi toista nöyryyttämällä tämän äitiä. Tämä kantautui Profeetan, Allah häntä ylistäköön, korviin, ja hän kutsui miehen ja sanoi: **‘Pilkkasitko hänen äitiään?’** ja toisteli kysymystä. Mies sanoi: ‘Oi, Allahin lähettiläs, pyydä Allahia antamaan minulle anteeksi.’ Tämä sanoi hänelle: **‘Nosta pääsi ja katso, sinä et ole toista parempi, olipa tämä puna- tai mustaihoinen. Kukaan ei ole toista parempi muuten kuin hurskauden kautta.’**” (Ibn Rahawaih)

Profeetta (rh) ei sietänyt kenestäkään tehtävän pilkkaa. Kerran, kun hänen seuralaisensa istuivat yhdessä ja Profeetta (rh) ei ollut vielä tullut, muiden muassa Khalid b. al-Walid, Abdurrahmann b. Auf, Bilal b. Abi Rabah ja Abu Dharr olivat kokoontuneet. Ainoa tummaihoisen läsnäolija oli Bilal Abessinialainen. Abu Dharr alkoi puhua ja Bilal korjasi häntä. Abu Dharr huudahti vihaisesti: “Jopa sinä, mustan naisen lapsi, yrität korjata minua?” Bilal nousi, silminnähdessä loukkaantuneena ja sanoi: “Kautta Allahin, kerron sinusta Profeetalle.”

Hän meni kertomaan tälle, mitä oli tapahtunut ja Profeetta (rh) suuttui pahasti. Abu Dharr kiirehti Profeetan (rh) luo ja sanoi: “Assalamu Alaika (rauha olkoon kanssasi), oi Allahin lähettiläs.” Abu Dharr sanoi: “En ole varma, vastasiko hän tervehdykseen, sillä hän oli hirveän vihainen.” Sitten tämä sanoi: **“Oi, Abu Dharr! Oletko nöyryyttänyt häntä hänen äitinsä tähden? Totisesti olet mies, jossa on piirteitä esi-islamilaishelta ajalta!”** Abu Dharr itki ja sanoi: “Oi, Allahin

lähettiläs, pyydä Allahia suomaan minulle anteeksi.” Hän lähti moskeijasta itkien ja nähdessään Bilalin, laittoi päänsä maahan ja sanoi Bilalille: “Oi, Bilal, en siirry asennostani ennen kuin laitat jalkasi päähäni. Sinä olet kunnianarvoisa ja minä olen häpeällinen.” Bilal itki ja suuteli Abu Dharria poskelle ja sanoi: “Kasvoille, jotka ovat painuneet maahan, ei pidä astua jalalla; enemmän suudeltava.” (Bukhari)

Bilal oli upea mies. Profeetta (rh) sanoi hänelle: **“Oi, Bilal, kerro minulle tekemäsi teko, jonka uskot olevan suurin Allahin silmissä, sillä totisesti olen kuullut askeleesi Taivaassa!”** Bilal sanoi: “Rakkain teko, jonka tein Allahin vuoksi on että aina kun olen tehnyt wudhun (puhdistautuminen), olen tehnyt jokaisen rukouksen, jonka olen sen jälkeen voinut tehdä.” (Bukhari)

Profeetta (rh) arvosti näitä ihmisiä niin suuresti, että istui säännöllisesti heidän kanssaan. Kerran kun Bilal, Suhaib ja Ammar istuivat Profeetan (rh) kanssa, quraishin edustaja tuli ja nähdessään Seuralaiset hänen kanssaan, sanoi: “Haluamme sinun antavan meille aikaa, jolloin voimme istua kanssasi. Haluamme arabien tietävän asemamme ja kunniamme ja edustajien tulevan luoksesi, mutta meitä nolostuttaa, että ihmiset näkevät meidät sinun kanssasi samalla kun nämä köyhät istuvat kanssasi.” Profeetta (rh) sanoi: “Hyvä on” ja kutsui Alia kirjoittamaan jotain tästä asiasta. Mutta ennen kuin mitään tapahtui, Allahilta laskeutui käsky:

“Äläkä karkoita pois niitä, jotka rukoilevat Herraansa aamuin ja illoin halaten Hänen läheisyyttään. Ei ole sinun asiiasi tehdä tiliä heistä, eivätkä he ole vastuussa sinusta²⁴; karkoittaessasi heidät tulisit sinäkin väärintekijäksi. Me koetlemme heitä toistensa kautta aina siihen saakka, että he sanovat: »Nämäkö ovat niitä joukostamme, joille Jumala on suonut armonsa?» Eikö Jumala arvaa, ketkä ovat

kiitollisia? Kun luoksesi tulevat ne, jotka uskovat tunnusmerkkeihimme, sano: »Rauha olkoon teille! Herranne on pidättänyt itselleen laupeuden: jos joku teistä tekee väärin ymmärtämättömyydessään ja sitten kääntyy ja tekee oikein, niin on Hän armollinen ja lempeä.»” (6:52-54)

Profeetta (rh) nakkasi sivuun kirjeen, jonka oli aikonut heille kirjoituttaa, ja sanoi: “Rauha olkoon teidän kanssanne. Teidän Herranne on julistanut teille armonsaa.” (Ibn Majah)

Luku 5: Bilal Abessinialaisen tarina

Tutustukaamme Bilalin tarinaan, Bilalin, joka oli pelkkä orja ennen kuin palasi islamiin ja sen jälkeen hänestä tuli “isäntä” islamissa. Islamissa hän sai kunnian tulla valituksi *Adthan* (rukouskutsu) kutsujaksi.

Aina kun Umar mainitsi Abu Bakrin, hän sanoi: **“Abu Bakr on isäntämme ja isäntämme vapauttaja.”** (Bukhari) Umar antoi tittelin “Isäntämme” Bilalille, jonka kuvataan olleen erittäin tummaihoinen, hoikka, hyvin pitkä, paksutukkanen ja harvapartainen. Aina kun hän ylisti, hän laski päänsä ja itki sanoen: “Totisesti, olen abessinialainen. Eilispäivänä oli pelkkä orja!”

Kuka oli tämä abessinialainen, joka oli ennen vain orja? Hän oli Bilal Rabahin poika, joka huusi rukouskutsut. Islamin alkuajoista tähän päivään saakka ja niin kauan kuin Allah haluaa, joka kymmenestä muslimista vähintään seitsemän tietää Bilalin. Läpi vuosisatojen ja sukupolvien tuhannet miljoonat ovat tienneet Bilalin, muistavat hänen nimensä ja tietävät hänen merkityksensä, ihan kuin tietävän kaksi suurta kalifia, Abu Bakrin ja Umarin!

Jos vasta koulunsa aloittaneelta muslimilapselta kysyisi Bilalista, hän vastaisi: “Hän oli se, joka teki rukouskutsut.” Hän oli orja, jonka isäntä kidutti häntä polttavilla kivillä ja hän toisteli: “Jumala on yksi, Jumala on yksi.”

Ennen islamia Bilal (oAht) hoiti isänsä lampaita ja karjaa kourallisesta taateleita. Ilman islamia hänen kohtalonsa olisi ollut jäädä orjaksi, harhailemaan väentungokseen kuolemaansa saakka. Hänen uskonsa osoittautui kuitenkin todeksi ja antoi hänelle elinaikanaan ja historiassa korkean aseman islamin jalojen suurmiesten joukossa. Monet kunnian, maineen ja

mammonan makuun päässeet eivät saavuttaneet murto-osaakaan siitä kuolemattomuudesta kuin Bilal Abessinialainen. Hänen musta ihonsa, vaatimattomat sukujuurensa ja alhainen asemansa orjana eivät estäneet häntä saamasta korkeaa asemaa totuudellisuudellaan, varmuudellaan, puhtaudellaan ja valmiudellaan uhraamaan itsensä.

Mekan kansa ajatteli, ettei Bilalin (oAht) kaltaisella orjalla ollut valtaa mihinkään, eikä hänestä tulisi mitään. Mutta hän ylitti kaikki odotukset ja hänellä oli sydän täynnä uskoa, jota ei ollut kellään hänenlaisellaan! Hän oli Afrikan abessinialainen. Hänen äitinsäkin oli Abessinialainen. Tämän nimi oli Hamaama ja hän oli Umayyah b. Khalaf al-Jumahin orja Mekassa.

Uutiset Profeetta Muhammadin (rh) viestistä kantautuivat Bilalin (oAht) korviin. Itseasiassa Profeetta oli päivän polttava puheenaihe Mekassa; kaikkiin sosiaalisiin asemiin kuuluvat puhua porisivat hänestä. Yhtenä päivänä Bilal oli tekemässä töitä ja hänen isäntänsä sattui istumaan kuuloetäisyydellä muiden quraishien aatelismiesten kanssa. He puhuivat Profeetasta ja hänen viestistään. Bilalin oma isäntä, Umayyah bin Khalaf puhui Profeetasta (rh) varsin karkeasti ja hänen sanansa olivat täynnä ahdistusta, raivoa ja ilkeyttä! Tätä kuunnellessaan Bilal sai tietää islamin ominaisuuksista. Hän kuuli heiltä myös, että Muhammad oli jalo, luotettava ja erittäin lojaali. Nuo miehet sanoivat toisilleen: “Muhammad ei koskaan ollut valehtelija, taikuri tai hullu, mutta meidän täytyy kuvailla häntä sellaiseksi, jotta ihmiset hylkäävät hänen uskontonsa.” Bilal kuuli heidän kuiskivan syistä, jotka saivat heidän haastamaan ja vastustamaan Profeettaa. Syyt olivat seuraavat:

Ensimmäinen oli heidän uskollisuutensa isiensä uskonnolle;

Toinen oli pelko Quraishin maineen puolesta, sillä heidät tunnettiin epäjumalanpalvonnan työssijana koko Arabian niemimaassa.

Kolmas oli kateus *Bani Hashimin* heimosta, että kukaan heistä saattoi väittää olevansa profeetta tai lähettiläs.

Kuultuaan islamin uskonnosta niin paljon, Bilal hyväksyi sen totuudeksi ja palasi muslimiksi. Ei kestänyt kauaa, kun uutiset hänen kääntymisestään islamiin levisivät. Se oli shokki Bani Jumahin (Bilalin omistavan heimon) päälliköille. Bilalin omistaja Umayyah ibn Khalaf piti sitä hirveänä häpeänä, mutta sanoi sitten pilkkaavasti: “Ei sillä ole väliä. Ainoa, joka islamiin kääntyy, on tämä orja!” Kävi kuitenkin aivan päinvastoin. Islam levisi ja epäjumalanpalvelonta oli jäämässä historiaan.

Bilal ei ollut kunniaksi vain islamille, vaan koko ihmiskunnalle. Hän vastusti kidutuksen karmeimpia muotoja. Allah teki hänestä esimerkin siitä, että musta iho ja orjuus eivät ole pois sielun suuruudesta, jos löytää uskon ja pitää kiinni Luojastaan. Bilal antoi syvällisen oppitunnin niin omana elinaikanaan kuin jälkipolvillekin. Vapautta ja omatuntoa ei voi vaihtaa sen enempää kultaan kuin rangaistukseen, vaikka se täyttäisi maailman. Hänet riisuttiin alasti ja laitettiin kuumille hiilille, jotta hän muuttaisi mielensä ja luopuisi uskosta, mutta hän ei suostunut. Hänet vietiin ulos kuumuuteen ja hänen kehonsa raahattiin polttavien kuumien kivien päälle. Valtava kivi vieritettiin hänen päälleen monen miehen voimalla. Tämä raaka kidutus toistettiin joka päivä, kunnes jotkut kiduttajat alkoivat sääliä häntä. He sanoivat: “Jos puhut hyvää jumalistamme, päästämme sinut vapaaksi.” Quraishit eivät halunneet puhuttavan, ettei heissä ollut miestä vakuuttamaan tai pakottamaan orjaa pois islamista. Edes tällöin Bilal ei suostunut ja alkoi toistella: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!” Kiduttajat huusivat hänelle: “Lausu Al-Laatin ja Al-'Uzzan nimi.”²⁵ Mutta hän vastasi: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!” He pyysivät häntä vain toistamaan perässään, mutta hän ivasi

heidän pyyntöään sanoen: “En kykene lausumaan oikein sitä, mitä haluatte minun sanovan!”

Kidutus jatkui yhä ankarampana. Auringon laskiessa he sitoivat köyden hänen kaulansa ympärille ja pojat raahasivat häntä ympäri Mekan vuoria ja katuja. Bilal toisteli jatkuvasti: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!”

Yön laskeutuessa kiduttajat sanoivat: “Huomenna puhut hyvää jumalistamme ja jätämme sinut rauhaan. Olemme kyllästyneet kiduttamaan sinua ja se on niin vaivalloista, että nyt tuntuu siltä kuin me olisimme niitä kidutettuja.” Bilal ei antanut periksi; hän pudisteli päätään ja sanoi: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!” Umayyah ibn Khalaf potkaisi häntä ja huusi raivoissaan: “Miten epäonninen olenkaan! Mikä kiero orja oletkaan! Kautta Al-Laatin ja Al-'Uzzan, teen sinusta esimerkin orjille ja isännille.” Mutta Bilal vastasi uskovaisen suuruudella ja varmuudella: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!”

He pelasivat pelejä Bilalin kanssa. Yksi läsnäolevista monijumalaisista esitti sympatisoijan roolia ja sanoi: “Ota rauhallisesti, Umayyah. Kautta Al-Laatin, häntä ei kiduteta enää. Totisesti Bilal on yksi meistä; hänen äitinsä oli orjatyttöemme. Ei hän mielissään puhu pahaa meistä tai pilkkaa meitä islamin kääntymisensä vuoksi.” Mutta Bilal tuijotti heidän valehtelevia, kieroja kasvojaan ja toisteli heitä rajusti ravistavalla täydellisellä rauhallisuudella: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!” Seuraavana päivänä Bilal vietiin porottavan auringon alle paahtavaan kuumuuteen. Bilal tiesi, mitä oli tulossa ja oli kärsivällinen, rohkea ja tiesi, että jos jäisi tähän tilaan, suuri palkinto odottaisi häntä Tuonpuoleisessa.

Abu Bakr as-Siddiq (oAht) meni hänen kiduttajiensa luokse ja huusi: “Tapattekko te miehen siksi, että tämä sanoo: ‘Allah on jumalani!’” Sitten hän huusi Umayyah ibn Khalafille: “Ota enemmän kuin hänen hintansa ja päästä hänet vapaaksi.”

Umayyah oli kuin hukkuva, joka pääsi pelastusveneeseen. Hän oli valtavan mielissään kuullessaan Abu Bakrin tarjouksen, sillä he olivat menettäneet kaiken toivonsa, että Bilal koskaan jättäisi islamia. Ja koska he olivat kauppamiehiä, he ymmärsivät, että hänen myymisensä oli tuottoisampaa kuin kuolemansa.

He myivät Bilalin Abu Bakrille (oAht), joka vapautti tämän heti. Bilal oli nyt vapaa mies.

Kun Abu Bakr laittoi käsivartensa Bilalin ympärille, Umayyah sanoi hänelle: “Ota hänet, sillä kautta Al-Laatin ja Al-’Uzzan, jos olisit kieltäytynyt ostamasta häntä muuten kuin unssilla kultaa, olisin myynyt hänet sinulle.” Abu Bakr ymmärsi noihin sanoihin piilotetun epätoivon ja pettymyksen katkeruuden. Olisi ollut sopivaa olla vastaamatta, mutta koska he loukkasivat tämän miehen kunniaa, josta oli tullut hänen veljensä ja tasa-arvoinen, hän vastasi Umayyalle: “Kautta Allahin, jos olisit kieltäytynyt myymästä häntä muuten kuin sadasta unssista, olisin maksanut sen verran.”

Allahin lähettilään (rh) ja Medinan muslimien Hijran jälkeen Lähettiläs käski, että jonkun pitää kutsua uskovia rukouksiin. Kenelle suotiin tämä kunnia? Ei kellekään muulle kuin Bilalille, joka oli huutanut 13 vuotta aiemmin, kun häntä kidutettiin: “Jumala on yksi, Jumala on yksi!” Lähettiläs valitsi hänet tuona päivänä islamin ensimmäiseksi rukouskutsujaksi. Sointuvalla äänellään hän täytti sydämet uskolla ja korvat kunnioituksella kutsuessaan:

Allah on Suurin, Allah on Suurin

Allah on Suurin, Allah on Suurin,

Todistan, ettei ole muuta todellista jumalaa kuin Allah

Todistan, ettei ole muuta todellista jumalaa kuin Allah

Todistan, että Muhammad on Allahin lähettiläs

Todistan, että Muhammad on Allahin lähettiläs

Tulkaa rukoukseen

Tulkaa rukoukseen

Tulkaa menestykseen

Tulkaa menestykseen

Allah on Suurin, Allah on Suurin

Ei ole muuta todellista jumalaa kuin Allah

Tästä seurasi taisteluita muslimien ja monijumalaisten välillä. Niistä ensimmäinen oli Badrin taistelu. Allahin lähettiläs (rh) otti tämän tärkeän yhteenoton iskulauseeksi: "Jumala on yksi! Jumala on yksi!" Tässä tappelussa 70 sai surmansa ja 70 otettiin sotavangeiksi. Quraishin jalosukuisten loppu koitti. Bilalin entinen omistaja Umayyah ibn Khalaf ei halunnut mennä Mekkaan kohtaamaan muslimeja. Niinpä hän ei valmistautunut. Hänen ystävänsä Uqbah ibn Abi Muait oli surullinen, joten hän meni tapaamaan tätä, kun tämä istui väkensä kanssa ja antoi tälle suitsukkeiden polttoon käytettävän astian ja sanoi: "Oi, Abu Ali, käytä tätä. Olet yksi naisista." Umayyah huusi hänelle: "Allah tehköön ruman sinusta ja siitä, minkä kanssa tulit!" Tämän jälkeen hän ei löytänyt enää ulospääsyä. Uqbah ibn Abi Muait oli ollut Umayyahin suurin tukija koko Bilalin ja muiden heikko-osaisten muslimien koettelemuksen ajan. Ja tuona päivänä nimenomaan hän kehotti menemään Badrin taisteluun, jossa tämä kuolisi, aivan niin kuin Uqbah kuoli siellä! On todella hämmästyttävää, miten Allah toteuttaa käskynsä.

Umayyah kohtasi kuolemansa, ei kenenkään muun kuin Bilalin käsissä. Kun taistelu alkoi, muslimit alkoivat huutaa: "Jumala

on yksi, Jumala on yksi!” Umayyahin sydän vapisi! Nämä olivat samat sanat, joita hänen orjansa oli toistellut eilen kidutettaessa ja tänään ne ravisuttivat taistelukenttää kaikilta puolilta ja koko kansa huusi sitä! Umayyah pohti itsekseen, miten islam oli levinnytkin niin nopeasti. Miekat kalskahtelivat ja taistelu kävi yhä ankarammaksi. Kun taistelu läheni loppuaan, Umayyah ibn Khalaf huomasi Allahin lähettilään seuralaisen Abdurrahmann bin Aufin. Hän haki tältä turvapaikkaa ja pyysi päästä tämän sotavangiksi, toivoen, että se säästäisi hänen henkensä. Abdurrahmann suostui ja antoi hänelle turvapaikan. Hän otti tämän ja käveli tämän kanssa taistelun läpi paikkaan, jossa vankeja pidettiin. Matkalla Bilal (oAht) huomasi hänet ja huusi: ”*Kufrin* (epäusko) huippu, Umayyah ibn Khalaf! Eikö minua säästetä, jos hänet säästetään!” Hän nosti miekkansa iskeäkseen Umayyaa, mutta Abdurrahmann bin Auf huusi hänelle: ”Oi, Bilal, hän on vankini!” Bilal (oAht) ajatteli: ”Vanki, kun sota yhä riehuu? Vanki, kun hänen miekastaan yhä valui muslimin verta? Näin ei voi olla!” Bilal ymmärsi, ettei voisi itse hyökätä Umayyaa vastaan, joten hän kutsui muslimitovereitaan: ”Oi, ansaar! *Kufrin* huippu, Umayyah ibn Khalaf! Eikö minua säästetä, jos hänet säästetään!” Joukko muslimeita lähestyi ja piiritti Umayyaa ja hänen poikaansa, joka taisteli Quraishin kanssa. Abdurrahmann bin Auf ei voinut mitään. Hän ei voinut suojella edes miehen haarniskaa, jonka muslimijoukko poisti. Bilal katsoi pitkään Umayyan ruumista, joka kaatui iskevien miekkojen alle. Sitten hän kiirehti pois tämän luota huutaen: ”Jumala on yksi, Jumala on yksi!”

Mielestäni meillä ei ole oikeutta arvioida Bilalin armeliaisuutta tässä tilanteessa. Jos Bilal ja Umayyah olisivat kohdanneet missä tahansa muissa olosuhteissa, olisimme pyytäneet Bilalia osoittamaan armoa ja armeliaisuutta, ja niin uskovainen ja hurskas mies olisi sen epäröimättä tehnyt. Mutta he tapasivat

toisensa taistelukentällä, miekat iskeytyivät toisiinsa ja vainajat kaatuivat. Jos Umayyah olisi pystynyt, hän olisi surmannut Bilalin. On epäreilua sanoa Bilalille tällaisissa olosuhteissa, ”mikset armahtanut häntä?”

Päivät kuluivat ja Mekka valloitettiin. Allahin lähettiläs (rh) saapui sinne 10 000 muslimin johdossa sanoen kiitollisesti: ”Allah on suurin.” Hän suuntasi välittömästi kohti Ka’baa. Se oli täynnä epäjumalankuvia, yksi vuoden jokaiselle päivälle. Kun hän tuhosi ne, hän sanoi: ”Totuus on tullut ja valhe kadonnut.” Siitä päivästä lähtien ei ole enää ollut Uztaa, ei Laatia, eikä Hubalia.²⁶ Ihminen kumartuu palvomaan vain Allahia, Kaikkein korkeinta. Lähettiläs (rh) meni Ka’baan Bilal seuranaan. Hän oli tuskin tullut sisään, kun näki veistetyin epäjumalankuvan, joka esitti Profeetta Ibrahimia (Abrahamia) (rh) heittämässä arpaa. Hän sanoi vihoissaan: **”Allah surmatkoon heidät. Esi-isämme eivät koskaan heittäneet arpaa. Ibrahim ei ollut juutalainen, eikä kristitty, vaan tosimuslimi, eikä koskaan monijumalainen.”**

Sitten hän käski Bilalia (oAht) nousemaan Kaban huipulle kutsumaan rukoukseen. Siellä hän teki Adthanin. Kuinka mahtava ajoitus, paikka ja tilanne!

Elämä Mekassa pysähtyi ja tuhannet muslimit seisoivat liikkumattomina, toistaen Adthanin sanoja Bilalin perässä Jumalalle alistuneina, kun monijumalaiset olivat kotonaan tuskin uskoen, mitä tapahtuu. Profeetta (rh) sanoi heille: **”Menkää, te olette vapaita!”** (Ibn Hisham)

Bilal (oAht) eli Allahin lähettilään (rh) kanssa ja oli kaikissa taisteluissa hänen kanssaan, kutsuen rukoukseen ja toteuttaen tämän mahtavan uskonnon rituaaleja, jotka toivat hänet pimeydestä valoon ja orjuudesta vapauteen.

Päivä päivältä Bilal (oAht) tuli yhä rakkaammaksi Profeetalle (rh), joka kuvaili häntä ”yhdeksi Paratiisin asukkaista”.

Mutta Bilal (oAht) pysyi juuri sellaisena kuin oli, jalona ja nöyränä virheiden edessä, pitäen itseään ”abessinialaisena, joka eilispäivänä oli vain orja”. Yhtenä päivänä hän kosi kahta tyttöä itselleen ja veljelleen, jolloin hän sanoi heidän isälleen: ”Minä olen Bilal ja tämä on veljeni. Olimme kaksi orjaa Abessiniasta. Eksyimme harhaan ja Allah johdatti meitä. Olimme kaksi orjaa ja Allah vapautti meidät. Jos sallit meidän naida tyttäresi, kaikki ylistys kuuluu Allahille: jos kieltäydyt, sitten Allah on suurin.”

Aina kun Umar ibn Al-Khattab (oAht) mainitsi Abu Bakrin (oAht), hän sanoi: ”**Abu Bakr on isäntämme ja isäntämme vapauttaja.**” (Bukhari) Sillä hän viittasi Bilaliin.

Allahin lähettilästä (rh) aika jätti ja Abu Bakr As-Siddiq (oAht) nousi muslimien johtajan paikalle hänen jälkeensä. Bilal (oAht) meni Allahin lähettilään (rh) kalifin luo ja sanoi tälle: ”Oi, Allahin lähettilään (rh) kalifi. Kuulin Allahin lähettilään (rh) sanovan: **’Uskovan paras teko on jihad Allahin vuoksi.’**”

Abu Bakr (oAht) sanoi: ”Mitä sinä sitten haluat, Bilal?” Tämä sanoi: ”Haluan mennä Allahin polulle ja kuolla sen vuoksi.” Abu Bakr (oAht) sanoi: ”Ja kuka meille sitten tekee Adthanin?”

Bilal (oAht) sanoi kyynelten virratessa silmistä: ”En tee Adthania enää kellekään Allahin lähettilään jälkeen.”

Abu Bakr (oAht) sanoi: ”Jää ja teille meille Adthan, Bilal.” Bilal (oAht) sanoi: ”Jos vapautit minut itseäsi varten, teen, mitä haluat, mutta jos vapautit minut Allahin vuoksi, jätä minut Sille, jonka vuoksi minut vapautit. Abu Bakr (oAht) sanoi: ”Vapautin sinut Allahin vuoksi!” Hän päästi tämän sitten lähtemään. Tämä kuulutti rukouskutsun viimeisen kerran, kun uskollisten johtaja, Umar kävi *Shaamissa* ja muslimit anelivat häntä sanomaan Bilalille, että tekisi sen. He itkivät tavalla, jolla

eivät olleet koskaan ennen itkeneet, Umar (oAht) kaikkein koviten.

Bilal (oAht) kuoli Syyriassa, taistellen Allahin vuoksi juuri niin kuin oli halunnut.

Lopuksi

Katso islamin suuruutta, onnea, jonka ihminen kokee sydämessään ottaessaan sen uskonnokseen. Tämä onni jää sydämeen ja saa unohtamaan kaikki kivut ja huolet, joita on elämässä mahdollisesti kohdannut. Ilo, jota muslimit kokevat toteuttaessaan uskontoaan, on paljon suurempi kuin mikään materiaallinen ilo, jota tässä elämässä voi kokea. Jos todella haluat kokea tämän onnen elämässäsi, sinun täytyy ottaa tuo rohkea askel.

Tutustu siihen, mitä Abu Sufyan bin Harb sanoi: ”Saatuaan kirjeen Profeetta Muhammadilta (rh) Herakleios kutsui meitä kun olimme *Shaamissa*.²⁷ Hän sanoi: ”**Herakleioon viestinviejä löysi meidät jossain Suuren Syyrian alueella, jolloin hän vei minut ja seuralaiseni Ilyaan ja meidät päästettiin Herakleioon luo. Löysimme hänet istumasta kuninkaallisessa hovissaan kruunu päässään, vanhempien bysanttilaisten merkkihenkilöiden ympäröimänä. Hän sanoi tulkilleen: ’Pyydä heistä se, joka on lähintä sukua miehelle, joka väittää olevansa profeetta.’”**

Abu Sufyan lisäsi:

”Vastasin: ’Minä olen lähintä sukua hänelle.’ Hän kysyi: ’Mikä on sinun suhteesi häneen?’ Vastasin: ’Hän on serkkuni’, eikä siellä ollut *Abd Manafin* heimosta muita kuin minä. Herakleios sanoi: ’Tulkoon hän lähemmäs.’ Sitten hän käski seuralaisiani pysymään takanani lähellä olkapäätä ja sanoi tulkilleen: ’Kerro hänen seuralaisilleen, että aion kysellä häneltä tästä miehestä, joka väittää olevansa profeetta. Jos hän valehtelee, heidän tulee kiistää heti.’”

Abu Sufyan lisäsi:

”Kautta Allahin! Ellei olisi ollut häpeällistä, että seuralaiseni leimaisivat minut valehtelijaksi, en olisi puhunut totta kun hän kyseli minulta. Mutta pidin sitä häpeällisenä, että seuralaiseni olisivat kutsuneet minua valehtelijaksi, joten kerroin totuuden.

Hän sanoi sitten tulkilleen: ’Kysy, millaiseen perheeseen hän kuuluu.’ Vastasin: ’Hän kuuluu jalosukuiseen perheeseen keskuudessamme.’ Hän sanoi: ’Onko kukaan muu aiemmin keskuudessanne väittänyt samaa ennen häntä?’ Vastasin: ’Ei.’ Hän sanoi: ’Oliko kukaan hänen esi-isistään kuningas?’ Vastasin: ’Ei.’ Hän sanoi: ’Seuraavatko häntä jalot vai köyhät?’ Vastasin: ’Köyhät häntä seuraavat.’ Hän sanoi: ’Kasvaako vai laskeeko seuraajien määrä (päivittäin)?’ Vastasin: ’Kasvaa.’ Hän sanoi: ’Kääntyykö kukaan hänen uskontoonsa, sitten tulee tyytymättömäksi ja hylkää uskontoa?’ Vastasin: ’Ei.’ Hän sanoi: ’Rikkooko hän lupauksiaan?’ Vastasin: ’Ei, mutta olemme tehneet sopimuksen hänen kanssaan ja pelkäämme, että hän saattaa pettää meidät.’”

Abu Sufyan lisäsi:

”Muuten kuin viimeisessä lauseessa, en voinut sanoa mitään häntä vastaan.

Herakleios kysyi sitten: ’Oletteko koskaan sotineet häntä vastaan?’

Vastasin: ’Kyllä.’ Hän sanoi: ’Mikä oli hänen kanssaan käymienne taistelujen lopputulos?’ Vastasin: ’Joskus hän oli voittoisa, joskus me.’ Hän sanoi: ’Mitä hän käsklee teidän tehdä?’ Sanoin: ’Hän käsklee meidän palvoa yksin Jumalaa ja olla palvomatta muita Hänen rinnallaan ja jättää kaikki, mitä esi-isämme palvoivat. Hän käsklee meidän rukoilla, antaa almuja, olla siveitä, pitää lupaukset ja palauttaa, mitä meille uskotaan.’

Kun sen sanoin, Herakleios sanoi tulkilleen: 'Sano hänelle: 'Kysyin sinulta hänen sukujuuristaan ja vastasit hänen kuuluvan jalosukuiseen perheeseen. Itseasiassa kaikki lähettäjä tulevat kansojensa jalosukuisista perheistä. Sitten kysyin häneltä, onko kukaan muu keskuudessanne väittänyt samaa ja vastasit kieltävästi. Jos vastauksesi olisi ollut myöntävä, olisin ajatellut tämän miehen seuraavan häntä ennen esitettyä väitettä. Kun kysyin sinulta, onko häntä koskaan syytetty valheiden kertomisesta, vastasit kieltävästi, joten pidän selvänä, että henkilö, joka ei valehtele ihmisille, ei voisi koskaan valehdella Jumalasta. Sitten kysyin sinulta, oliko kukaan hänen esi-isistään kuningas. Vastasit kieltävästi ja jos olisit vastannut myöntävästi, olisin ajatellut tämän miehen haluavan ottaa takaisin esi-isien kuningaskunnan. Kun kysyin sinulta, ovatko hänen seuraajansa rikkaita vai köyhiä, vastasit, että köyhiä. Itseasiassa sellaisia ovat lähettäjäiden seuraajat. Sitten kysyin sinulta, onko hänen seuraajiensa määrä kasvussa vai laskussa. Sanoit sen olevan kasvussa. Itse asiassa tämä on tulos tosiuskosta kunnes se on täydellinen [kaikissa suhteissa]. Kysyin sinulta, onko kukaan hänen uskontoon käännyttyään pettynyt ja jättänyt uskontoa; vastasit kieltävästi. Tämä todella on merkki tosiuskosta, sillä kun tyytyväisyys astuu sydämeen, kukaan ei koskaan tule tyytymättömäksi siihen. Kysyin sinulta, onko hän koskaan rikkonut lupastaan. Vastauksesi oli kieltävä. Ja sellaisia ovat lähettäjä: he eivät koskaan riko lupauksiaan. Kun kysyin sinulta, oletteko taistelleet hänen kanssaan ja hän teidän kanssanne, vastasit, että on, ja että joskus hän voitti ja joskus te. Totisesti, sellaisia ovat lähettäjä; heidät laitetaan koettelemuksiin ja viimeinen voitto on aina heidän. Sitten kysyin sinulta, mihin hän on teitä käsenyt. Vastasit, että hän käski teitä palvomaan yksin Jumalaa ja olemaan palvomatta muita Hänen rinnallaan, jättämään

esi-isienne palvonnankohteet, rukoilemaan, puhumaan totta, olemaan siveitä, pitämään lupaukset ja palauttamaan, mitä teille uskotaan. Nämä todella ovat profeetan ominaisuudet, jonka [aiemmista Kirjoituksista] tiesin tulevan, mutten tiennyt, että hän tulisi teidän keskuudestanne. Jos se, mitä sanotte, on totta, hän tulee hyvin pian valtaamaan maan jalkojeni alla ja jos olisin tiennyt saavuttavani hänet täysin, olisin heti mennyt tapaamaan häntä; ja jos olisin hänen kanssaan, totisesti pesisin hänen jalkansa.”

Abu Sufyan lisäsi:

”Herakleios pyysi sitten Jumalan lähettilään kirjettä ja se luettiin. Sen sisältö kuului seuraavasti:

Aloitin Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen. Tämä kirje on Muhammadilta, Jumalan orjalta ja Hänen lähettiläältään, Herakleioolle, Bysantin johtajalle. Rauha johdatuksen seuraajille. Kutsun teitä islamiin [ts. alistumaan Jumalalle]. Hyväksykää islam totuudeksi ja olette turvassa; hyväksykää islam ja Jumala suo teille kaksinkertaisen palkinnon. Mutta jos torjutte tämän kutsun islamiin, joudutte vastuuseen maalaisten [ts. ts. kansanne] harhaanjohdattamisesta.

(Sano (juutalaisille ja kristityille): »Te Pyhän kirjan omistajat, tulkaa yhteisymmärrykseen meidän kanssamme (uskonnon asiasta), että meillä olisi samoin kuin teilläkin, ettemme palvele muuta kuin ainoata Jumalaa emmekä aseta ketään Hänen rinnalleen, emmekä kukaan pidä toistamme herrana, (emme pidä herrana ketään muuta) paitsi Jumalaa.» Jos he kääntyvät pois, niin sanokaa: »Olkaa todistajina, että me olemme Jumalalle alamaisia!«) (3:64)”

Abu Sufyan lisäsi:

”Kun Herakleios oli puhunut, hänen ympärillään olevat bysanttilaiset arvohenkilöt nostivat äläkän ja meteliä oli niin paljon, etten ymmärtänyt, mitä he sanoivat. Joten meidät käskettiin ulos hovista.”

”Kun menin ulos seuralaisteni kanssa ja olimme yksin, sanoin heille: ’Totisesti, *Ibn Abi Kabshan* (ts. Profeetan) asia on saanut vaikutusvaltaa. Roomalaisten kuningas pelkää häntä.”

Abu Sufyan lisäsi:

”Kautta Jumalan, tulin yhä varmemmaksi ja varmemmaksi siitä, että hänen uskontonsa oli voittoisa, kunnes päädyin hyväksymään islamin totuudeksi.”

(Bukhari #2782)

1 Arabiaksi “salla Allahu alayhi wa sallam”, jonka jotkut kääntävät tämän “rauha hänelle”. Se on puutteellinen käännös ja oikea on: Allah ylistäköön hänen mainintansa ja pitäköön hänet ja hänen kotiväkensä turvassa ja suojassa kaikelta loukkaavalta.

2 Islam on elämäntapa, sekä yksityinen että julkinen. Siihen sisältyy seuraavat merkitykset: palvonnanteot, politiikan harjoittaminen ja yksityiskohtainen käyttäytymisetiketti, hygieniaan liittyvät tavat mukaan lukien.

3 Tämä termi viittaa seuraaviin merkityksiin: “sivistymätön” tai “vierasta kieltä puhuva”.

4 Valtio Aristotelekselle, volume 1.

5 Kirja 1, luku 5 osiosta “The Politics”.

6 Kirjaimellisesti se tarkoittaa harhauskoista, joka on juutalaisen lain alla asuva “muukalaisasukas”.

7 Varhaiset juutalaiset eivät pitäneet syntinä ottaa niskalenkkiä harhauskoisista tai pakanoista.

8 Uskonnoksi käännetty sana on “*Deen*”, joka arabiaksi viittaa yleensä elämäntapaan.

9 “Olkoon Allah häneen tyytyväinen”, arabiaksi “*Ra’dee-Allah ’who an ’who*”.

10 Herra on arabiaksi “*Rubb*”. Se tarkoittaa Luojaa, Muodonantajaa, Ruokkijaa, Sitä, kenestä kaikki luodut ovat riippuvaisia ja Sitä, kuka antaa elämän ja kuka antaa kuoleman.

11 ts. pyytää palveluksia ja vaatia oikeuksia.

12 ts. pelätä Allahia mitä tulee sukulaissuhteisiin.

13 Englanninkielisessä käännöksessä käytetään sanaa “ever” tässä kohdassa (ja toistuvasti tässä *suurassa* ja muualla kuten suura *al-Ahzabissa*). Kun sitä käytetään puhuttaessa Allahin

ominaisuuksista, se on varsin riittämätön välittämään jatkuvuutta arabian kielen sanassa “*kana*”, mikä merkitsee “oli aina ennen, on ja aina tulee olemaan”.

14 Koska Hän on luonut tämän.

15 Allahin määräys antaa luomuksilleen maahan aikaa tai olla rankaisematta ketään ennen kuin todisteet ovat tulleet tälle.

16 Arabiaksi “*taghut*”, joka tarkoittaa epäjumalia.

17 Kirjaimellisesti “hän, jolla on eniten *taqwa*”, ts. tietoisuutta ja pelkoa Allahista, hurskautta ja oikeamielisyyttä.

18 Vainajan perillisillä ei ole oikeutta naida leskeä tai muita oikeuksia häneen.

19 Avioliiton aikana *mahrina* (myötäisinä).

20 Bukhari.

21 Bukhari.

22 Tämä tarkoittaa, että kertomus on sekä Bukharissa että Muslimissa.

23 *Dhi Yazen* oli kuningas ennen islamin tuloa.

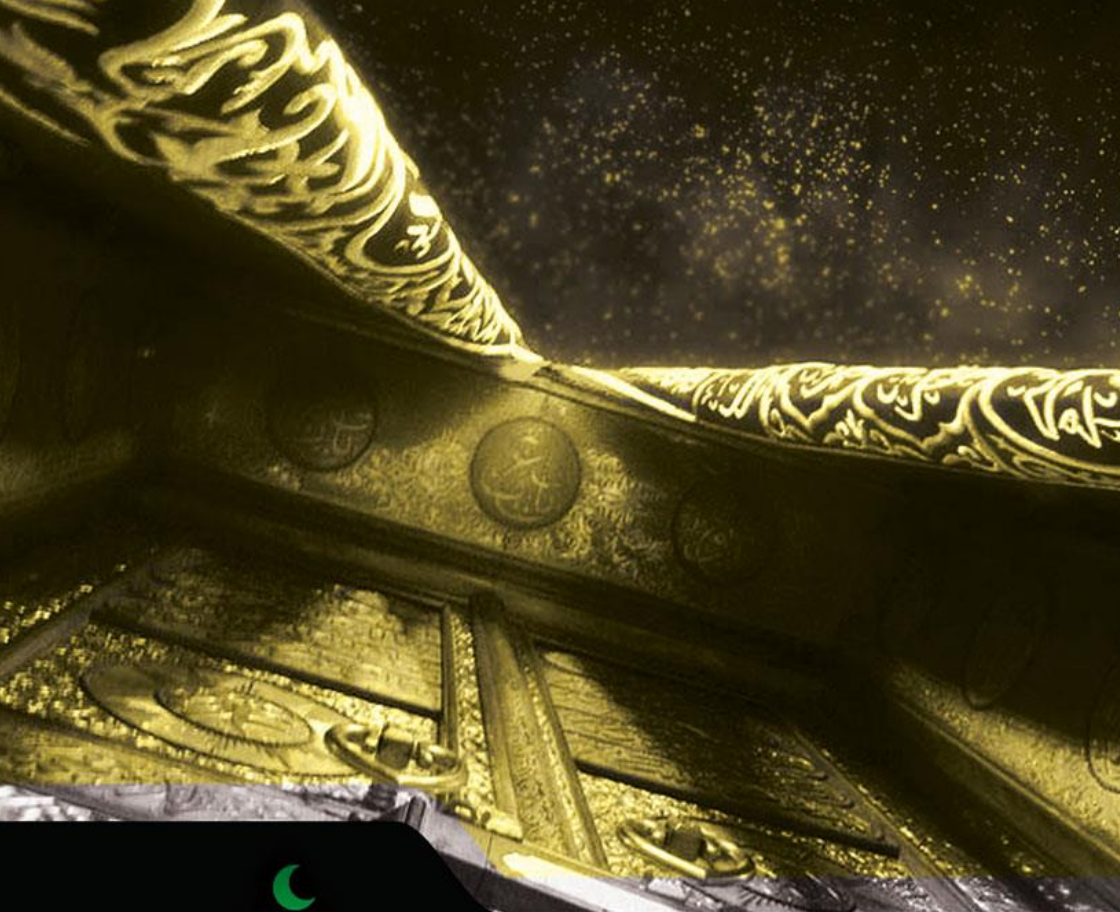
24 Ketään ei pidetä vastuussa toisen teoista tai aikomuksista. Se jätetään Allahin tuomittavaksi.

25 Kaksi epäjumalaa, joita palvottiin ennen islamia.

26 Kolme epäjumalaa, joita palvottiin ennen islamia.

27 Tämä on historiallinen alue Välimeren aluetta reunustavassa Lähi-idässä. Siihen yleensä katsotaan kuuluvan nykyisen Syyrian, Libanonin, Palestiinan ja Jordanian alue.

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM